کارگردانی در بازتاب هنری و اجرای نمایش، مرز میان صحنه و واقعیت را کمرنگ می‌کند

□ گفت‌وگو با فرهاد نوروزی درباره تجربه کارگردانی در تئاتر شهری و تفاوت میان صحنه و واقعیت

کارگردانی در تئاتر شهری تنها به معنای هدایت بازیگران و طراحی میزانسن نیست و بسیاری از تماشاگران تفاوت میان صحنه و واقعیت را در همین نقطه گم می‌کنند. فرهاد نوروزی، کارگردان و مدرس تئاتر شهری، در گفت‌وگو با ما درباره تجربه اجرای نمایش‌های متعدد در سالن‌های کوچک و نیمه‌خصوصی شهر صحبت کرد و توضیح داد که چرا به باور او مرز میان صحنه و زندگی روزمره روز به روز کمرنگ‌تر می‌شود و چرا این موضوع برای کارگردان هم چالش است و هم فرصت.

نوروزی گفت که در یکی از اجراهایش صندلی‌های سالن را در طول نمایش جابه‌جا کرده بود تا تماشاگران احساس کنند وارد فضای داستان شده‌اند و این تصمیم باعث شد برخی از تماشاگران در میانه اجرا بلند شوند و سالن را ترک کنند. او می‌گوید این واکنش برای او هم ناراحت‌کننده بود و هم آموزنده، زیرا نشان داد که تماشاگر هنوز تا چه اندازه حاضر است خود را فراموش کند و وارد روایت شود. به گفته او، این اتفاق نشان می‌دهد که مرز میان تئاتر و زندگی روزمره در شهرهای بزرگ هر روز باریک‌تر می‌شود و کارگردان ناچار است با این واقعیت کار کند.

در بخش دیگر گفت‌وگو، نوروزی درباره استفاده از نور و صدا در صحنه صحبت کرد و گفت که گاهی یک چراغ قوه ساده می‌تواند بیشتر از صحنه‌آرایی پرهزینه تماشاگر را درگیر کند. او مثال زد که در یکی از اجراهایش تمام دیالوگ‌ها در تاریکی مطلق شنیده می‌شد و تماشاگران مجبور بودند فقط به صدا گوش بدهند. به گفته او، این تصمیم باعث شد تمرکز تماشاگران بر متن و بازی بازیگران چند برابر شود و برخی از آنها بعدها گفتند که این تجربه برایشان تازگی داشته است.

نوروزی همچنین درباره بازیگران جوان صحبت کرد و گفت که بسیاری از آنها به دلیل حضور مداوم در فضای مجازی، توانایی ارتباط مستقیم با تماشاگر را از دست داده‌اند و این موضوع کار کارگردان را دشوارتر می‌کند. به گفته او، تمرین‌های تازه‌ای طراحی شده است که بازیگران در آن ابتدا بدون دیالوگ روی صحنه حرکت می‌کنند و سپس کلمات به آرامی به روایت اضافه می‌شوند. او گفت این روش به بازیگران کمک می‌کند دوباره با بدن خود با داستان ارتباط برقرار کنند.

در پایان گفت‌وگو، نوروزی از برنامه‌های آینده خود سخن گفت و گفت که قصد دارد یک اجرای کوتاه را در فضای باز شهر اجرا کند تا مرز میان صحنه و زندگی روزمره بیشتر محو شود. او افزود که هزینه بلیت این اجرا را به حداقل رسانده است تا دسترسی برای مخاطبان بیشتر فراهم شود. به گفته او، این تصمیم به معنای کاهش کیفیت نیست اما به معنای حذف موانع ورود تماشاگر است.

کارگردانی در تئاتر شهری مرز میان صحنه و واقعیت را کمرنگ می‌کند

□ شهریار نوروزی در گفت‌وگو با ما درباره تجربه اجرای نمایش در سالن‌های کوچک و نیمه‌خصوصی و تفاوت میان صحنه و زندگی روزمره سخن گفت

کارگردانی صحنه تئاتر شهری در سال‌های اخیر با تغییرات زیادی روبه‌رو شده است. شهریار